ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

● **ANTRENORII ÎN TRIBUNE!** În U.R.S.S., antrenorii echipelor nu stau pe bancă, la marginea terenului, cînd joacă echipele lor. Pe bancă au voie să se așeze doar doctorul și masorul fiecărei echipe.

● **O SANCȚIUNE ORIGINALĂ.** Managerul adjunct al clubului englez Manchester City, Malcom Allison, este recunoscut ca un om iute la... mînie. De altfel, din 1964, de cînd antrenează (la echipa Plymouth Argyle), Allison a fost chemat de 6 ori în fața comisiei de disciplină. Anul acesta se află la a treia... convocare și de data aceasta comisia de disciplină n-a fost deloc blîndă cu el. L-a sancționat cu o amendă de 200 de lire și o lună de interdicție. În această lună, Allison nu va putea nici să meargă la antrenament, nici să telefonеze la sediul clubului, nici să asiste la vreun meci. Mai mult, el nu se va putea ocupa — de aproape sau de departe — de vreo chestiune care are cea mai mică contingență cu fotbalul. Allison a trebuit să-și ia un angajament că-și va ispăși sancțiunea din toate punctele de vedere.

Și acum motivul acestei pedepse sui-generis: Allison are prostul obicei de a se exprima față de arbitri de centru și de margine într-un limbaj cu totul neacademic...

● **SACRIFICIU.** Internaționalul Lorentz din echipa Werder Bremen (R. F. Germană) și-a pierdut locul din formație de cînd și-a deschis, împreună cu colegul său Matischak, o cafenea. Lipsa de timp l-a împiedicat să participe cu regularitate la antrenamente și, normal, și-a pierdut forma. Acum, pentru a-și reciștiga locul în echipă, Lorentz s-a decis să-și abandoneze cafeneaua...

● **BILANȚ DE INVIDIAT.** Echipa Angliei și-a încheiat sezonul internațional o dată cu meciul disputat în compania Țării Galilor. În total, în 10 luni din acest an, Anglia a susținut 17 jocuri, din care a ciștigat 15, iar două le-a terminat la egalitate (cu Uruguay și Cehoslovacia). În cursul celor 15 partide, englezii au înscris 38 de goluri și au primit doar 8.

Unde a ajuns „domnul 50 la sută"

Sosirea tînărului nordic în Franța, în anul 1952, a părut o filă smulsă dintr-un roman de aventuri : suedezul Gunnar Andersson, în vîrstă de 22 de ani, plecat din Göteborg, se suise în trenul ce-l ducea la Marsilia, doar cu o valiză de lucruri, însă cu iluzii și dorințe ce depășeau cu mult bagajul personal. Gunnar voia să dobîndească gloria cu ajutorul balonului rotund și „rampa de lansare" urma să fie clubul Olympique *din Marsilia.*

Dar, iată că cel care se credea încă un necunoscut pe pămîntul francez, ia contact cu noua viață fotbalistică într-un mod foarte ciudat : este răpit din tren, la Avignon. Autorii ? Doi ziariști din Marsilia, care, supărați pe președintele clubului ce le refuza sistematic orice informații, s-au gîndit să-i joace o farsă, lecuindu-l de mania persecutării presei. Și astfel, în timp ce onorabilul președinte își aștepta în gara Saint Charles noua achiziție, Andersson asculta stupefiat explicațiile întreprizilor jurnaliști. Și tînărul suedez se va desmetici abia a doua zi, cînd, în sfîrșit, instalat în Marsilia, avea să citească relatarea primelor sale peripeții în Franța.

La nu mai puțin de un an, necunoscutul amator suedez devenea golgeterul campionatului profesionist francez, cu 35 de goluri marcate în 1953, obținîndu-și o rapidă „naturalizare" marsilieză sub numele de „regele de la Canebière" *sau* „domnul 50%". *De unde această ultimă poreclă ? De la faptul că Gunnar, la debutul său în fotbalul francez, a înscris jumătate din numărul total de goluri marcate de echipa sa ! O adevărată performanță, ținînd cont și de faptul că recordul golurilor înscrise în vreo ediție a campionatului francez îi mai aparține și acum lui Andersson, după 13 ani !*

Driblingul său scurt, șutul său năpraznic, modul său curios de alergare (avea picioarele desfăcute în unghi, ceea ce i-a adus o nouă poreclă : „ora 7 și 25 minute") l-au făcut curînd simpatic spectatorilor, aceștia adoptîndu-l ca pe unul de-al lor. Era un bun certificat. Golgeter, selecționarea în națională B a Franței, succese, succese.

Iată însă că pentru jucătorul nordic, datorită anturajului, „aclimatizarea" a venit mult mai repede decît obținerea cetățeniei franceze. Și Andersson, neașteptînd Jurnalul Oficial *ce trebuia să-i anunțe cetățenia, a schimbat laptele suedez cu băuturile alcoolice franceze. Tînărul care ciștiga mai mult de 600.000 de franci pe lună, i-a irosit în jocuri de noroc și alcool, ajungînd peste puțină vreme să n-aibă de-o țigară. Mirajul profesionismului l-a atras ca lumina orbitoare fluturii. Aripile s-au dovedit însă prea fragile și degringolada a început. Trăind o viață ușuratică, fără nici o răspundere, „pămîntul făgăduinței" se dovedise un sol alunecos și periculos. Pentru echipă era sfîrșit și negăsind în el sau în cei din juru-i tăria să-și revină, Gunnar face cale întoarsă. Acasă, însă, în Suedia, nu-l așteptа nimeni. Și iar reîntoarcerea în Franța. De această dată, fără nici un ban, fără nici o relație...*

Și astfel a început reversul efemerei glorii pentru „regele din Canebière". Goana după pîine în Paris. paznic de noapte (neangajat) la un hotel din Cartierul Latin sau comisionar într-o perpetuă cursă după cîțiva franci. Pînă într-o dimineață însorită din această toamnă, cînd niște dureri atroce i-au smuls și ultimele puteri. N-a mai fost în stare decît să-și lase două sărmane valize (atît „agonisise" Gunnar în 14 ani !) la un „bistro" și să se tîrască pînă la un spital. A urmat o operație foarte dificilă de stomac (alcoolul !) și „domnul 50%" s-a aflat între viață și moarte. Și la apelul său disperat și-au adus aminte de el, în sfîrșit, și cei din Marsilia...

Va mai juca oare Andersson? După un acces de disperare („mă simt aci ca într-o închisoare", *a spus el în spital), pofta de viață i-a revenit, anunțîndu-și chiar revenirea pe terenul de fotbal.*

Rămîne însă de văzut dacă organismul său, atît de greu încercat, îi va putea susține optimismul...

(După „L'ÉQUIPE")

Gunnar Andersson pe vremea cînd mai era încă o vedetă răsfățată a fotbalului profesionist francez

CARE ESTE DURATA REALĂ A UNUI MECI?

Spre deosebire de alte sporturi, ca baschetul sau hocheiul pe gheață, la fotbal acele cronometrului nu sînt oprite atunci cînd jocul este întrerupt, cînd balonul a ieșit afară din teren sau cînd se pune cu întîrziere mingea în joc de la colțul careului de 5,50 m. Acest timp „pierdut" favorizează echipa care conduce în acel moment : dimpotrivă, el constituie un serios handicap pentru formația condusă pe tabela de marcaj și care se grăbește în joc pentru a marca, fie ca să egaleze, fie ca să obțină victoria. Fiecare secundă este foarte prețioasă. Dar, în ceea ce privește cronometrarea timpului de joc, arbitrul este suveran. El este singurul în măsură, prin regulament, să adauge minutele risipite la durata meciului, bineînțeles dacă are motive puternice, din cele enumerate de prevederile regulamentare.

În fond, care este durata reală a unui meci de fotbal ? Pentru că este clar că nu se joacă chiar 90 de minute întregi, mai cu seamă cînd se „trage" în mod serios de timp. O statistică întocmită la o serie de partide disputate în cadrul turneului final al campionatului mondial din Anglia arată că efectiv se joacă destul de puțin. Iată cifrele înregistrate la 10 din aceste meciuri (prima cifră reprezintă timpul total, a doua minutele de joc efectiv în prima repriză, a treia cît s-a jucat în repriza secundă) :

Ungaria—Portugalia	61 (33+28)
Brazilia—Ungaria	60 (33+27)
Uruguay—Mexic	64 (34+30)
Portugalia—Brazilia	55 (28+27)
Ungaria—Bulgaria	63 (31+32)
U.R.S.S.—Ungaria	55,5 (28,5+27)
R.F. Germană—U.R.S.S.	53,5 (24,5+29)
Anglia—Portugalia	67 (35+32)
Portugalia—U.R.S.S.	62 (29,5+32,5)
Anglia—R.F. Germană	60 (32+28)
Prelungirile finalei	22,5 (11+11,5)

Timpul efectiv de joc a fost măsurat cu un cronometru care a fost oprit oridecîteori se întrerupea meciul, cînd arbitrul dicta lovituri de pedeapsă, lovituri de colț, repuneri în joc de la porți și aruncări de la tușă. De asemenea, s-a ținut cont de timpul pierdut de portar atunci cînd bătea mingea de pămînt pînă cînd degaja, precum și de timpul risipit cu trimiterea mingii „acasă".

Statistica de mai sus este clară. Din ea rezultă că nu există meci de 90 MINUTE EFECTIVE DE JOC, că — de fapt — SE JOACĂ puțin, uneori chiar numai 60% din durata prevăzută de regulament.

Aspecte medico-sportive

(Urmare din pag. a 4-a)

Perioada de tranziție impune participarea conștientă a sportivilor. Respectarea unui regim de viață corect, care să asigure recuperarea forțelor, evitarea excesele de orice natură, păstrarea unei greutăți corporale apropiate de cea din perioada de formă sportivă printr-o alimentație rațională, sînt sarcini ale oricărui fotbalist conștiincios. Îndrumarea și controlul îndeplinirii lor devin în unele cazuri chiar mai necesare decît în perioada competițională, atunci cînd grija pentru o comportare corespunzătoare în fața publicului îi ajută pe jucători să reziste tentațiilor.

★

Problemele complexe ale perioadei de tranziție nu pot fi rezolvate numai de către antrenori. Ei trebuie să primească un sprijin puternic din partea secției, a clubului sau asociației.

Colaborarea strînsă cu medicul sportiv și cu metodiștii, ajutorul antrenorilor de la ramurile sportive întrebuințate ca mijloace de pregătire fizică multilaterală sau ca odihnă activă, solicitudinea și operativitatea în soluționarea problemelor organizatorice și financiare, toate acestea condiționează buna desfășurare a activității secției în timpul perioadei de tranziție. Prin eforturi colective se poate asigura o perioadă de tranziție capabilă să îndeplinească importantul rol de a permite reluarea pregătirii cu un lot de jucători sănătoși, refăcuți fizic și nervos și cu un potențial mare de lucru. Munca pentru meciurile din retur începe chiar de pe acum. Prima acțiune constă în transformarea perioadei de tranziție în perioadă pregătitoare a perioadei pregătitoare propriu-zise.

Din problemele metodice ale perioadei de odihnă activă

(Urmare din pag. a 4-a)

PROBLEMA ANTRENORILOR

Deopotrivă cu sportivii, și antrenorii au nevoie de o perioadă de odihnă activă, de un concediu în conformitate cu drepturile fiecărui om al muncii. Poate tocmai în această perioadă ar fi cel mai indicat ca tehnicienii de la echipe să beneficieze de concediul lor anual. Acolo unde sînt încadrați doi antrenori, concediul s-ar putea efectua prin rotație, iar acolo unde nu este decît unul s-ar putea recurge la suplinirea lui de către un coleg din aceeași localitate. Această problemă trebuie reglementată, avînd și ei nevoie după o îndelungată încordare, la care contribuie fiecare joc și antrenament cu răspunderile și emoțiile lor, de un interval de odihnă.

CONCLUZII

a. — Programarea acestei perioade, ca o componentă a pregătirii fotbaliștilor, trebuie interpretată diferențiat, în corespondență cu solicitările la care fiecare sportiv a fost supus în cursul activității competiționale anterioare.

b. — Stabilirea concretă a duratei, a succesiunii mijloacelor, precum și a sarcinilor instructive specifice ei, vor fi hotărîte de către antrenor în colaborare cu medicul, în concordanță cu particularitățile fiecărui jucător și fiecărei echipe.

c — Se va urmări menținerea capacității de muncă a organismului la aproximativ 3/4 din nivelul obținut în finalul perioadei competiționale precedente, precum și omogenizarea pregătirii întregului lot de jucători, în vederea realizării potențialului biologic necesar pentru efectuarea în cele mai bune condiții a perioadei pregătitoare care va urma.

d. — Toate mijloacele folosite în această perioadă au datoria să confere întregii activități un pregnant caracter reconfortant, de destindere psihică, chiar dacă sînt urmărite unele sarcini de instruire.

e. — Întreruperea activității nu va dura mai mult de 7—8 zile, cu excepția cazurilor în care jucătorii au nevoie de tratamente medicale prelungite.

f. — Folosirea abuzivă a așa ziselor sporturi complimentare, în dăuna componentelor specifice ale jocului de fotbal, este contraindicată ; nu trebuie să capete pondere în pregătirea jucătorilor, deoarece nu contribuie la menținerea stereotipurilor dinamice specifice fotbalului.

g. — În timpul perioadei de odihnă activă vor fi încheiate toate preocupările referitoare la stabilirea lotului, la asigurarea bazei tehnico-materiale necesare efectuării instruirii în perioada următoare.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică : Liviu Bobocea